

ruostetta ja meriheinää

Näyttelyn teosten aiheet heijastavat elettyä elämää ja tuntematonta tulevaisuutta. Olen eläkeläinen, viime lokakuun alusta, neljänkymmenen vuoden työnteon jälkeen. Ruosteessa, niska- ja nivelvaivoja. Mieli tuulen ja vuoroveden heittelemää meriheinää.

Kuvantekijänä olen noviisi, tyyllilajini sattumanvarainen ja alati hakusessa: kuvataiteen perusopintoja ja kursseja vuodesta 2004 alkaen, mukana taideopiskelijoiden ja kuvataiteilijoiden yhteisnäyttelyissä sekä VOP:n opinto- ja maalausmatkoilla.

Töissäni käytän kierrätettyjä materiaaleja, pohjissa mm. rakennuslevyjä ja -pahveja, pohjustusmassat teen itse. Näyttelyn teoksiin lisätyt ruostuneet metalliesineet ovat löytöjä tienvarsilta ja kaatopaikoilta.

Pirkko Huttunen, Voimapiha 5 A, 13110 Hämeenlinna

pirkko.huttunen@armas.fi

Ruoste

Rauta ruostuu kosteassa ilmassa ja happipitoisessa vedessä. Rautaa löytyy luonnossa rautaoksidina hematitista eli verikivestä. Kun rautaesineen pinta reagoi hapen ja veden kanssa se pyrkii palautumaan takaisin rautaoksidiksi. Vesi- ja ilmahuokoinen hydratoitunut rauta(III)-oksidikerros ei enää suojaa rautaainetta, vaan se muuttuu ajan myötä kokonaan ruosteeksi.

Meriheinä

Meriajokas (*Zostera marina*), ”meriheinä” on meressä kasvava uposkasvi, joka muodostaa laajoja vedenalaisia niittyjä hiekkapohjille vuorovesirajan alapuolelle. Meriajokasta tavataan rannikkoalueilla lähes koko Euroopassa. Meriajokasniityt ovat ekologisesti tärkeitä. Ne toimivat elinympäristönä kalanpoikasille, selkärangattomille ja leville. Meriajokas on myös vesilintujen suosima ravintokasvi. Laji on herkkä merenpohjan muutoksille ja merten rehevöitymiselle.

Wikipedia